ולדרוש להו דאונס שרי -

And they should teach them that by coercion it is permitted

OVERVIEW

אין לפרש¹ דפריך הכי לדרוש כולי דשוב לא יהא סכנה אלא אונס -

We cannot explain that the גמרא is asking as follows; let us teach them, etc. that is permissible, so there will no longer be any danger (for the women will oblige), only coercion (they are being נבעל against their will by the הגמון) and the question therefore is -

- ואמאי קאמר ומסכנה ואילך הוה ליה למימר ומן האונס ואילך

So why does the ברייתא state, 'and from the סכנה onwards the custom was to marry on Tuesday', the ברייתא should have said, 'and from the אונס onwards the custom was to marry on Tuesday. תוספות rejects this explanation -

דאם כן מאי משני משום פרוצות -

For if indeed this is the explanation, what does the גמרא answer that the הכמים did not want to teach that אונס שרי, because of the מזנה (who will [seemingly] be מזנה and claim it was ברצון; 2 this is no answer -

- ³דהא אפילו לא דרשינן להו דאונס שרי לא מסרי נפשייהו

.

¹ The ממרא initially asked, this is an סכנה. The reply was it is a סכנה (because of the גמרא מארא). The asked back ממרא להו דאונס שרי; seemingly this is a refutation to the answer on the initial question; you say it is not an אונס שרי אונס שרי because of the צנועות, that is not so; the צנועות should be taught that אונס שרי , there will be no more why does the מן הסכנה וכו' write מן הסכנה וכו' write אין לפרש אין לפרש מענילות מערי ווא אין לפרש האין אין לפרש מענילות מערי ווא שיי מענילות אין לפרש מענילות מערי ווא אין מערי ווא אין לפרש מענילות אונס שרי חוד מערי ווא אין מערי ווא אין לפרש מענילות מערי ווא אין מערי ווא אין לפרש מענילות מערי ווא אין מער

² See רש"י, ד"ה איכא will argue with this. See footnote # 3.

³ Nothing is accomplished (regarding the פרוצות) by not teaching them that אונס שרי. If we do not teach אונס שרי, they will acquiesce (and since they think that אונס אונס אונס אונס ורצון. If we do not teach אונס ובעל will acquiesce (and since they think that אונס ובעל is also אונס may not distinguish between ברצון, and be גבען to the הגמון even ברצון even ברצון since [in their mistaken view] אונס ורצון are the same). However if we teach that only אונס שרי will realize that there is a difference between רצון אונס ורצון, so perhaps (even though [when they did not distinguish between אונס ורצון, they were willing even ברצון since they are both the same) now they will

For even if we do not teach them that אונס שרי they will not sacrifice their lives (and refuse to be נבעל) -

- דדוקא צנועות אמרינן דמסרי נפשייהו

For the גמרא states that only the צנועות sacrifice their lives but not the פרוצות –

An additional difficulty why it is irrational not to teach אונס שרי:

ועוד וכי משום פרוצות יניחו להרוג הצנועות⁴ -

And furthermore; and can it be that because of the concern for the פרוצות (that if we will teach גבעל ברצון, we should allow the צנועות to be killed?!

תוספות offers the proper interpretation:

- אלא הכי פירושו ולדרוש להו דאונס שרי וכיון דליכא סכנה אמאי לא מיחו בידם חכמים אלא But rather this is the explanation, 'and let us teach them that 'אונס שרי', and since there is no longer a סכנה (even for the צנועות, for they will allow themselves to be מנהג why did not the הכמים protest against the מנהג to get married on Tuesday -

ומשני⁵ משום פרוצות לא מיחו בידם אי נמי משום כהנות:

And the גמרא answered that the חכמים did not protest the Tuesday marriages because of the מרוצות, or because of the wives of the בהנים.

SUMMARY

The גמרא ask that since אונס שרי, they should insist on marrying on Wednesday.

THINKING IT OVER

תוספות explains that the גמרא preferred that the חכמים should not allow the Tuesday weddings and instead to be married on Wednesday (and be נבעל להגמון) in order to uphold the תק"ח of בתולה נשאת ליום ד' How can we say that in order to uphold the אתק"ח we will permit the בתולות to be להגמון תחלה 6 !

not be נבעל ברצון (see שטמ"ק). See [הארוך] מהרש"א for an alternate explanation.

⁴ If we teach אונס שרי אונס, it is possible that the נבעל ברצון (which may happen even if we do not teach אונס שרי) but at least the אונס שרי will be spared (they will acquiesce to be נבעל באונס); however if we do not teach אונס שרי will certainly be killed (for they will not agree to be באונס and the פרוצות will do as they please (perhaps [even] being נבעל ברצון).

⁵ Had the חכמים protested the Tuesday marriages and insisted that they continue being married on Wednesday (and that אשת כהנים), the נבעל ברצון (on Wednesday) and the אשת כהנים would (sacrifice themselves since they) become אסורות לבעליהן even though it was באונס.

⁶ See סוכ"ד אות מא.